

Ο όσιος Παρθένιος εμφανίζεται και αναλαμβάνει το πλοίο που βυθιζόταν!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ο όσιος Παρθένιος ο Χίος.

Ο αέρας σφύριζε δυνατά μια παγερή νύκτα και άγρια κύματα ξεσπούσαν πάνω σ' ένα χιώτικο καράβι. Κάθε ελπίδα σωτηρίας είχε πια χαθή! Το καράβι σαν

καρυδότσουφλο ανέβαινε και κατέβαινε κάνοντας διαρκώς νερά.

Στο μοναστήρι του αγίου Μάρκου γινόταν ακολουθία. Οι ναυτικοί που κινδύνευαν, ήταν από τους πιο μεγάλους φίλους της μονής αυτής του οσίου Παρθενίου του Χίου (1815-1883).

Ο καπετάνιος Ζανάρας από τον Βροντάδο, γνωστός του οσίου Παρθενίου του Χίου, είπε με σφιγμένη την καρδιά:

- Θεέ μου, σώσε μας με την ευχή του γέροντα Παρθενίου και ό,τι φορτίο έχει το καράβι θα το πάμε στο μοναστήρι του.

Ο όσιος εκεί που διάβαζε τον κανόνα μένει ξαφνικά ακίνητος! Καρφώνει τα μάτια του στην εικόνα του Χριστού, σηκώνει τα χέρια του σε στάσι προσευχής και βρίσκεται σε έκστασι. Οι μοναχοί τον βλέπουν χωρίς να μιλούν και σημειώνουν την ημέρα και την ώρα της εναγωνίου αυτής προσευχής.

Δεν είχε προλάβει ο καπετάνιος Ζανάρας να ολοκληρώσει την προσευχή του και ένας μοναχός κρατούσε το τιμόνι του караβιού. Τα ράσα του και το κομποσχοίνι του ανέμιζαν στον βοριά και τα άσπρα του γένια σκορπούσαν. Τους κοίταζε μ' ένα ενθαρρυντικό χαμόγελο.

- Ο Παρθένιος! φώναξαν όλοι, ο γέροντας του αγίου Μάρκου.

Το καράβι άρχισε να κλυδωνίζεται όλο και πιο λίγο. Ο αέρας σταμάτησε να φυσά. Έγινε μεγάλη γαλήνη. Ο όσιος Παρθένιος εξαφανίσθηκε!

Μετά λίγες μέρες το πλήρωμα του караβιού ξεκινούσε για τον άγιο Μάρκο. Όπως είχαν υποσχεθή, φόρτωσαν το φορτίο του караβιού σε μουλάρια και πήγαιναν στο μοναστήρι. Πρώτα θα ευχαριστούσαν τον Θεό και τον όσιο για την σωτηρία τους και μετά θα πήγαιναν στα σπίτια του.

Με φόβο Θεού και ευλάβεια οι διασωθέντες διηγήθηκαν στους μοναχούς το μεγάλο θαύμα. Κοίταξαν και εκεί που είχαν σημειώσει οι μοναχοί την ημέρα και την ώρα που ο όσιος προσευχόταν ακίνητος, εκστατικός και εξαϋλωμένος. Ήταν εκείνη που έγινε το θαύμα.

Από το βιβλίο του Π.Θ. «Ο όσιος Παρθένιος ο Χίος» (εκδόσεις Ορθόδοξος Κυψέλη), όπως δημοσιεύεται στο βιβλίο «Χαρίσματα και Χαρισματούχοι», της Ιεράς Μονής Παρακλητου.